

ایران

• **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی

• **مدیر مسئول:** صادق حسین جابری انصاری

• **سردبیر:** هادی خسروشاهین

• **مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران**

• **رئیس هیات مدیره:** صادق حسین جابری انصاری

• **مدیرعامل:** علی متقیان

• **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ • **نمابر:** ۸۸۷۶۱۵۴ • **ارتباط مردمی:** ۸۸۷۶۹۰۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰

• **پيامک:** ۳۰۰۴۵۱۲۱۳ • **روابط عمومی:** **صندوق پستی:** ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸

• **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • **توزیع:** نشر کستر امروز • **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام جم

• **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دوازده گواهینامه ایزوا ۹۰۱۰ شرکت NISCERT

• **بذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷ • **انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۰۴۱۱۳

پيامبر اکرم (ص):
بدنی که با حرام تغذیه شده باشد، به بهشت نمی‌رود.

سخن‌روز

مسند آبی علی، ج ۱، ص ۷۵، ح ۷۸، ۷۹

ایران، نماد انقلابی بشریت است

حاکمیت ایران بر تنگه هرمز، همواره چون شیر خفته در ناخودآگاه جمعی ایرانیان بود که اکنون بیدار گشته و بر فراز خلیج فارس گام برمی‌دارد. مسیر این حاکمیت، با عبور جسورانه فرماندهان از میان میدان‌های مین گشوده شده است؛ مسیری که ده‌ها میلیون رهرو ایرانی در پی آن هستند تا به غایت اهداف انقلاب ۵۷، یعنی توزیع عادلانه قدرت، تحقق عدالت و سیادت رأی اکثریت بر قوانین اجرایی دست یابند. بیهوده در پی سرکوب اراده‌ای نباشید که ریشه در هزاره‌ها تاریخ دارد؛ ایران، نماد انقلابی بشریت است؛ معترض به جهانی که بر محور ستم و مدار ویرانی طبیعت می‌چرخد. حاکمیت ایران بر تنگه هرمز، آفاک‌گر عصری نو برای اعاده کرامت انسانی و بازگشت یافت به تمامی موجودات خواهد بود.

نوشته‌ای از علی‌رضا داوودنژاد درباره «تنگه هرمز» که با عنوان «به سران جهان» در خبرگزاری ایسنا منتشر شده است

نقل قول

با امضای تفاهمنامه بین وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و بانک کارآفرین برای توسعه اقتصاد دیجیتال گردش مالی در بازار هنر بهبود می‌یابد

هنرمندان و فعالان حوزه فرهنگ و هنر به خدمات مالی و بانکی محسوب می‌شود. در همین راستا تفاهمنامه‌ای مشترک میان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و بانک کارآفرین در راستای توسعه اقتصاد دیجیتال و اقتصاد فرهنگ و هنر منعقد شد. در این میان مؤسسه کمک به توسعه فرهنگ و هنر به عنوان بازوی اجرایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی عمل خواهد کرد.

با توجه به اینکه زیرساخت‌های بیمه و تأیید صلاحیت آثار هنری در ایران کامل نیست درباره این تفاهمنامه ضرورت‌ها و کارکردهای آن با حسین محسنی، دبیر انجمن نگارخانه داران ایران، گفت‌وگو کردیم.

در این مدل، مؤسسه کمک به توسعه فرهنگ و هنر نقش مهمی ایفا می‌کند. این مؤسسه با صدور شناسنامه برای آثار هنری، ورود به فرآیند تعیین اصالت و همچنین قیمت‌گذاری، تلاش می‌کند بخشی از خلایق فعلی بازار را پوشش دهد. به بیان دیگر، این تفاهمنامه در حال ایجاد یک پیوند میان ارزش هنر، ارزش‌گذاری و نظام مالی است. طبیعی است که این مسیر در ابتدای کار با چالش‌هایی همراه باشد، اما از منظر توسعه‌ای، چنین گامی می‌تواند زمینه‌ساز شکل‌گیری استانداردهای

در شرایطی که هنوز بسیاری از آثار هنری فاقد بیمه هستند و فرآیند تأیید اصالت نیز به صورت کامل و نظام‌مند شکل نگرفته، این تفاهمنامه چه کارکردی دارد؟

واقعیت این است که اهمیت این تفاهمنامه دقیقاً از همین نقطه آغاز می‌شود. توسعه بازار هنر الزاماً منظر تکمیل همه زیرساخت‌ها نمی‌ماند، بلکه در بسیاری از موارد، همین تعامل میان حوزه‌های مختلف است که به تدریج باعث شکل‌گیری آن زیرساخت‌ها می‌شود.

وثیقه‌گذاری آثار هنری جریان اقتصادی فرهنگ را متحول می‌کند

حسین انتظامی، معاون توسعه مدیریت و منابع وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در مراسم امضای تفاهمنامه همکاری میان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، بانک کارآفرین و مؤسسه کمک به توسعه فرهنگ و هنر گفت: «یکی از ارزشمندترین کارهایی که امروز انجام می‌شود، تزریق امید و نشان دادن جریان داشتن زندگی است؛ تأکید اصلی این حرکت امضای تفاهمنامه با بانک کارآفرین در جهت توجه به حوزه فرهنگ است؛ حوزه‌ای که حتی نهاد‌های اقتصادی نیز در راستای مسئولیت اجتماعی خود وارد شده‌اند.»

او ادامه داد: «اگر روزی در بانک مرکزی مسئولیتی داشتم، حتماً توجه به مسئولیت اجتماعی را به عنوان یکی از شاخص‌های مهم ارزیابی و رتبه‌بندی بانک‌ها قرار می‌دادم. ما کشوری هستیم با ادعای تمدنی چند هزار ساله، تمدن، چیزی نیست که خودبه‌خود باقی بماند؛ نگهداشت و مراقبت می‌خواهد. آثار مصرف‌فرهنگی - که از سال ۱۳۹۶ تا ۱۴۰۳ به شکل قابل توجهی کاهش یافته - تکان دهنده است و نشان می‌دهد فرهنگ در سبب خانوار رو به حد شدن است. کشوری که به دنبال حفظ و تثبیت هویت و تمدن خود است، باید نسبت به این موضوع حساس باشد.»

انتظامی تأکید کرد: «بخشی از این مسئولیت بر عهده دولت است؛ اینکه در بودجه عمومی خود چقدر به فرهنگ توجه می‌کند. بخشی نیز متوجه سایر بخش‌هاست. اگر نسلی داشته باشیم که با سبدهی آشنا نباشد، نداند کمال‌العمل و به‌زاد چه جایگاهی داشته‌اند، یا هنر دوره‌های گذشته را نشناسد، چگونه می‌تواند پاسدار و نماینده تمدن باشد؟ از این رو،

بشر

مهرداد صیایی در ایرانشهر

«چند سال پیش»

نمایش «چند سال پیش» به قلم کوبید تاراج باطراحی و کارگردانی مهرداد صیایی اجراهای خود را از پنجشنبه «اردیبهشت در تماشاخانه ایرانشهر» آغاز می‌کند. این اثر نمایشی که به پنج رویداد مهم در تاریخ معاصر تهران می‌پردازد، از آثار برگزیده هفتمین جشنواره تئاتر شهر است. در این اثر که از ساعت ۲۰:۳۰ در سالن استاد سمندریان به صحنه می‌رود فروش نیک اندیش، مجید رحمتی، شادی صیایی، صدرا سبحانیان، کیمیا رفیق، شهاب عباسیان، جواد پورزند، آتیه جاوید و مهرداد صیایی نقش آفرینی می‌کنند. **ایرنا**

اکران فیلم تازه مصطفی زمانی در سینما

فیلم سینمایی «خط نجات» ساخته وحید موساییان به تازگی اکران عمومی خود را در سینماهای سراسر کشور آغاز کرده است. «خط نجات» به کارگردانی وحید موساییان و تهیه‌کنندگی آرزیتا موگویی تریلری سیاسی - عاشقانه در دوران پهلوی دوم است که داستانی متفاوت از وطن‌فروشی و وطن‌پرستی را روایت می‌کند. امیرآقای، مصطفی زمانی، پگاه آهنگرانی، لادن مستوفی، آرمن رحیمیان، مجید مظفری و حسین سلیمانی از جمله بازیگران این فیلم هستند. **هنر آنلاین**

پادداشت

علی نعیمی
منتقد سینما

مسعود کیمیایی و تداوم یک زیست سینمایی

بازگشت به میدان

با این حال، اهمیت این موضوع صرفاً در سود مالی خلاصه نمی‌شود. ورود بانک به حوزه هنر، به معنای ورود به یک بازار با ظرفیت‌های توسعه‌نیافته است که می‌تواند در آینده به طراحی ابزارهای مالی جدید در این حوزه منجر شود. این موضوع هم به تنوع بخشی سبد خدمات بانک کمک می‌کند و هم می‌تواند جایگاه آن را به عنوان یک نهاد پیشرو در تعامل با اقتصاد فرهنگ تقویت کند.

در خصوص نگهداری آثار هنری که به بانک تودیع می‌شوند، آیا استانداردهای لازم رعایت خواهد شد؟

این بخش از نظر حرفه‌ای یکی از نقاطی است که نیازمند توجه جدی در ادامه مسیر است. ورود اثر هنری به بازار، بدون تعریف دقیق زیرساخت‌های نگهداری، می‌تواند با ریسک همراه باشد.

نگهداری آثار هنری مستلزم رعایت استانداردهایی مشخص است؛ از جمله شرایط محیطی مناسب، نحوه بسته‌بندی و حمل، ثبت وضعیت اثر در زمان تحویل، پوشش بیمه‌ای و تعیین مسئولیت‌های حقوقی. به نظر می‌رسد این زیرساخت‌ها باید در ادامه این مسیر به صورت کامل تأمین و تجهیز شوند تا این مدل بتواند با اطمینان و پایداری بیشتری توسعه پیدا کند.

در مجموع، شکل‌گیری چنین طرحی بدون پیگیری و طراحی اجرایی ممکن نبود و نقش سحر فروزان به عنوان راهبر اصلی این ایده، در تبدیل آن به یک مسیر عملیاتی، قابل توجه است. اگر این طرح با دقت، شفافیت و نگاه بلندمدت ادامه پیدا کند، می‌تواند به تدریج به حرفه‌ای‌تر شدن و ساختار بازار هنر در ایران کمک کند و رابطه میان هنر و نظام مالی را وارد مرحله‌ای جدی‌تر و کارآمدتر کند.

اگر با نگاه اقتصادی به موضوع نگاه کنیم، مهم‌ترین کارکرد این تفاهمنامه، کمک به رونق و توسعه بازار هنر است. یعنی شامل گالری‌ها، مجموعه‌داران، خریداران و سایر بازیگران این حوزه. در چنین چهارچوبی، معیارها باید شفاف و حرفه‌ای باشند؛ از جمله امکان احراز اصالت اثر، قابلیت ارزش‌گذاری، شفافیت مالکیت و حضور در یک بستر حرفه‌ای قابل ردیابی، مانند همکاری با گالری‌های معتبر یا سابق نمایشگاهی مشخص. اگر این نگاه به‌درستی تبیین شود، هم اعتماد در بازار افزایش پیدا می‌کند و هم امکان توسعه و مقیاس‌پذیری این مدل فراهم خواهد شد.

چه معیارهایی برای انتخاب هنرمندان یا آثار جهت بهره‌مندی از این تسهیلات باید در نظر گرفته شود؟

در اینجا لازم است از نگاه فردمحور فاصله بگیریم و به سمت یک نگاه پلتفرمی حرکت کنیم. این طرح زمانی می‌تواند موفق باشد که به عنوان یک سازوکار قابل تعمیم برای کل اکوسیستم هنر تعریف شود؛ یعنی شامل گالری‌ها، مجموعه‌داران، خریداران و سایر بازیگران این حوزه. در چنین چهارچوبی، معیارها باید شفاف و حرفه‌ای باشند؛ از جمله امکان احراز اصالت اثر، قابلیت ارزش‌گذاری، شفافیت مالکیت و حضور در یک بستر حرفه‌ای قابل ردیابی، مانند همکاری با گالری‌های معتبر یا سابق نمایشگاهی مشخص. اگر این نگاه به‌درستی تبیین شود، هم اعتماد در بازار افزایش پیدا می‌کند و هم امکان توسعه و مقیاس‌پذیری این مدل فراهم خواهد شد.

بانک کارآفرین در این همکاری چه منافعی را دنبال می‌کند؟

در کنار ایجاد فرهنگی و مسئولیت اجتماعی، این همکاری یک سازوکار مالی نیز دارد و طبیعتاً بانک مانند سایر تسهیلات، از محل کارمزدها و خدمات مالی مرتبط منتفع می‌شود.

مایه افتخار دانست و گفت: «اگر بتوانیم فضایی ایجاد کنیم که نصب یک اثر هنری در منزل برای افراد مایه هنرمند بدون وابستگی مستقیم به دولت، در مسیر طبیعی خود فعالیت کنند.»

او به نقش مهم مؤسسات توسعه و همچنین بانک‌ها اشاره کرد و افزود: «هدف این مؤسسات نباید صرفاً توزیع بودجه باشد؛ بلکه باید بستر توسعه فرهنگی را فراهم کنند. ممکن است ابتدا اثر هنری اجسمی شروع شود، اما با برنامه‌ریزی می‌توان سایر رشته‌ها را نیز وارد کرد. کار مهم دیگر فراهم کردن امکان وثیقه‌گذاری آثار هنری است؛ اقدامی که می‌تواند جریان اقتصادی فرهنگ را متحول کند.»

به اعتقاد انتظامی باید در ارزیابی مدیران معیارهایی مانند شناخت آنان از ادبیات جهان، هنر مدرن، و مفاهیم فرهنگی کشور لحاظ شود؛ چرا که اینها نشان‌دهنده عمق سلوک فرهنگی افراد است. او ایجاد فضایی برای نصب آثار هنری در منزل را نوعی

در تاریخ سینمای ایران، نام مسعود کیمیایی همواره با نوعی تداوم و پافشاری گره خورده است؛ فیلمسازی که نه تنها در شکل دادن به بخشی از هویت سینمای پیش از انقلاب نقش داشت، بلکه در دهه‌های پس از آن نیز کوشید جهان شخصی‌اش را با همه فراز و فرودها حفظ کند. اکنون، در سال‌هایی که او به دهه نهم زندگی خود نزدیک شده، بازگشتت به نکته قابل توجه دیگر، ترکیب بازیگران فیلم است؛ حضور چهره‌هایی از نسل‌های مختلف، از جمله حسن پورشیرازی، سارا بهرامی، پویلا کیمیایی و حامد کیمیایی، نشان می‌دهد که پروژه تلاش دارد پلی میان تجربه و جوانی ایجاد کند. این انتخاب، در صورت هدایت درست، می‌تواند به پویایی بیشتر روایت کمک کند، هرچند تجربه نشان داده که در سینمای کیمیایی، بیش از بازیگران، این چهره‌بینی کارگردان است که تعیین‌کننده نهایی لحن و ساختار اثر است.

بازگشت کیمیایی به فیلمسازی در این مقطع زمانی، همچنین می‌تواند از زاویه‌ای دیگر نیز بررسی شود؛ نسبت سینما با شرایط اجتماعی، در دوره‌هایی که تولید فرهنگی با وقفه یا احتیاط مواجه می‌شود، ادامه کار برای برخی فیلمسازان به معنای در چنین زمینه‌ای، ازسرگیری فیلمبرداری «عشق در انفرادی» را می‌توان ادامه همین مسیر دانست؛ پروژه‌ای که در میانه شرایط ناپایدار و وقفه‌های تولیدی متوقف شده بود، اکنون دوباره به جریان افتاده است.

این بازگشت، بیش از هر چیز، بیانگر نوعی پایداری در سینما را باید در دو سطح نسلی و زمانی بررسی کرد؛ از یک سو، او نماینده نسلی از فیلمسازان است که بخشی از حافظه تاریخی سینمای ایران را شکل داده‌اند و تداوم فعالیتشان، به معنای حفظ پیوند با آن گذشته است. از سوی دیگر، هر اثر تازه او در معرض این پرسش قرار دارد که آیا می‌تواند فراتر از تکرار، به بازآفرینی دست یابد یا نه.

به مرحله نمایش نرسیده و قضاوت نهایی درباره آن زود هنگام است. اما نفس بازگشت کارگردانی با این سابقه، آن هم در شرایطی که نه چندان ساده برای تولید، اتفاقی است که نمی‌توان به بسادگی از کنار آن گذشت. این بازگشت، بیش از هر چیز، یادآور این واقعیت است که برای برخی فیلمسازان، سینما نه یک انتخاب موقتی، بلکه مسیری است که تا پایان ادامه پیدا می‌کند؛ مسیری که گاه با تکرار همراه است و گاه با امکان تحول. اینکه کدام‌یک در اثر جدید کیمیایی برتر تر خواهد بود، پرسشی است که پاسخ آن را باید بر پرده سینما جست.

حامل نوعی دوگانگی است؛ ترکیبی از